

MIESIĄCA LISTOPADA 8 DNIA
SYNAKSA ŚWIĘTEGO
ARCYSTRATEGA MICHAŁA
I POZOSTAŁYCH MOCY BEZCIELESNYCH.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery, ton 4:**

Prosimion: Jako mężni.

Stojąc przed trójślonecznym Bóstwem, świetlistym okazałeś się, Michale arcystrategu, z mocami niebios radując się wołasz: Święty jesteś Ojcze, Święty jesteś, Słowo współniemające początku, Święty jesteś także Święty Duchu, jedyna chwała, jedyne królestwo i natura, jedyne Bóstwo i moc.

Postać Twoja ognista i piękno cudowne, Michale pierwszy z aniołów, bowiem niematerialną naturą przebiegasz krańce ziemi, wypełniając nakazy Stwórcy wszystkich, mocny w potędze swojej poznawany i źródłem uzdrowień świątynię swoją uczyniłeś, powołaniem Twoim świętym uczczony.

Ten, który czyni posłańców swoich duchami, jak jest napisane, i sługą Twoim płomień ognia, wśród zastępów archaniołów pierwszym okazałeś, Panie, Michała arcystratega, który podporządkowuje się Twoim nakazom, Słowo, i pieśń trójświętą z bojaźnią głosi chwale Twojej.

Inne stichery, ton 4:

Rozum przedwieczny stworzył światłość wtórą, Gabrielu, Ciebie współnikiem okazał Światłości Bożej oświecającej cały świat, i od wieków objawia nam Bożą i wielką prawdziwą tajemnicę wcielającego się w łono dziewicze czasu nie znającego, który staje się człowiekiem, aby zbawić człowieka.

Stojąc przed tronem trójślonecznego Bóstwa i obficie oświecany Bożymi promieniami, nieustannie stamtąd wypuszczanymi, będących na ziemi i z radością w Bogu sławiących Ciebie, wybaw z mgły żądz i oświeć oświeceniem, Gabrielu arcystrategu, orędowniku za duszami naszymi.

Skrusz okrucieństwo dzieci Hagar, często atakujące owczarnię Twoją, powstrzymaj rozłamy Kościoła, ukróć burzę niezmiernych pokus, wybaw z nieszczęść i kłopotów z miłością czczących Ciebie i pod opiekę Twoją przybiegają, Gabrielu arcystrategu, orędowniku za duszami naszymi.

Chwała. Ton 6. Leona Bizancjusza: Radujcie się z nami wszystkie zastępy anielskie, bowiem wódz wasz i nasz orędownik, wielki arcystrateg, dzisiaj w czcigodnej jego świątyni sławetnie zjawiając się wszystkich oświeca, przeto godnie śpiewając, zawołajmy do Niego: Okryj nas cieniem skrzydeł Twoich, wielki Michale arcystrategu.

I teraz. Teotokion: Radują się z nami wszystkich dziewic chóry, bowiem orędowniczka nasza i opieka, i wielka ucieczka, dzisiaj w czcigodnej jej i Bożej świątyni pociesza cierpiących, przeto godnie śpiewając Jej, zawołajmy: Okryj nas Bożym orędownictwem Twoim, przeczysta Bogurodzico Władczyni.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie Księgi Jozuego (5, 13-15).

Gdy Jozue przebywał blisko Jerycha, podniósł oczy swe i ujrzał przed sobą stojącego męża z mieczem dobytym w rękę. Jozue podszedł do niego i rzekł: „Czy jesteś po naszej stronie, czy też po stronie naszych wrogów?” A on odpowiedział: „Ja jestem arcystrategiem mocy Pańskich i właśnie przybyłem”. Wtedy Jozue upadł twarzą na ziemię i rzekł do niego: „Co rozkazuje mój pan swemu słudze?” Na to rzekł wódz arcystrateg Pański do Jozuego: „Zdejm obuwie z nóg twoich, albowiem miejsce, na którym stoisz, jest święte”. I Jozue tak uczynił.

Czytanie Księgi Sędziów (6, 11-24).

W owych dniach Madianici umocnili się przeciwko synom Izraela, a oni zawołali do Pana Boga. I oto przyszedł Anioł Pański i usiadł pod dębem w Ofra, na ziemi Joasza z rodu Abiezera. Gedeon, syn jego, młócił na klepisku pszenicę, aby ją ukryć przed Madianitami. I ukazał mu się Anioł Pański i rzekł do niego: „Pan jest z tobą, dzielny wojowniku!” Odpowiedział mu Gedeon: „Wybacz, panie mój! Jeżeli Pan jest z nami, to skąd pochodzi całe zło, co się nam przydarza? Gdzież są wszystkie cuda Jego, o których opowiadają nam ojcowie nasi, mówiąc: "Czyż Pan nie wywiódł nas z Egiptu?" A oto teraz Pan nas opuścił i wydał nas w ręce Madianitów”. Spojrzał na niego Anioł Pański i rzekł do niego: „Idź z tą siłą, jaką posiadasz, a wybawisz Izraela z ręki Madianitów, oto Ja posyłam ciebie”. Rzekł do niego Gedeon: „Wybacz, Panie mój, jakże wybawię Izraela? Ród mój jest najbiedniejszy w pokoleniu Manasses, a ja jestem ostatni w domu ojca mego”. Pan rzekł do niego: „Ponieważ Ja będę z tobą, pobijesz Madianitów jak jednego męża”. Odrzekł Mu Gedeon: „Jeśli znalazłem łaskę w oczach twoich, daj mi dzisiaj jakiś znak, że to Ty mówisz ze mną. Nie oddalaj się stąd, aż wrócę do Ciebie, przyniosę moją ofiarę i położę ją przed Tobą”. Rzekł na to Anioł Pański: „Poczekam tu, aż wrócisz”. Gedeon zaś oddaliwszy się przygotował kozłę ze stada, a z jednej miary mąki praśne chleby. Włożył mięso do kosza, a polewkę do garnuszka i przyniósł to do Niego pod dąb i pokłonił się. Wówczas rzekł do niego Anioł Pański: „Weź mięso i chleby praśne, połóż je na tej skale, a polewkę rozlej”. Tak uczynił. Wówczas Anioł Pana wyciągnął koniec laski, którą trzymał w swym ręku, dotknął nią mięsa i chlebów praśnych i wydobył się ogień ze skały, i strawił on mięso i chleby praśne. Potem zniknął Anioł Pański sprzed jego oczu. Zrozumiał Gedeon, że to był Anioł Pański, i rzekł Gedeon: „Biada mi, Panie, Panie, oto widziałem Anioła Pańskiego twarzą w twarz!” Rzekł do niego Pan: „Pokój z tobą! Nie bój się, nie umrzesz”. Gedeon zbudował tam ołtarz dla Pana i nazwał go „Pokój Pana”. Ołtarz ten znajduje się tam do dzisiaj.

Czytanie Proroctwa Izajasza (14, 7-19).

Tak mówi Pan: Cała ziemia niech zawoła z weselem i drzewa Libanu niech się rozweselą w Tobie, niech powiedzą cedry libańskie: „Odkąd zasnąłeś, drwale nie wychodzą na nas”. Podziemna Otchłań zgorzkniała, spotkawszy ciebie, dla ciebie obudziła cienie zmarłych, wszystkich wielmożów ziemi.

Kazała powstać z tronów wszystkim królom narodów. Wszyscy oni zabierają głos, by ci powiedzieć: „Ty również jesteś zniewolony jak i my, stałeś się do nas podobny! Do Otchłani strącona jest chwała twoja i wielka twoja radość. Zgnilizna jest twoim posłaniem, a robactwo twoim przykryciem. Jakże to spadłeś z niebios, Jaśniejący, Synu Jutrzenki? Jakże runęła na ziemię Jutrzenka zwiastująca poranek? Skruszona jest na ziemi, która posyłała do wszystkich narodów. Ty, który mówiłeś w swym sercu: Wstąpię na niebiosy, powyżej gwiazd niebieskich postawię mój tron. Zasiadę na górze wysokiej, na górach wysokich na krańcach północy. Wstąpię ponad obłoki i podobny będę do Najwyższego. Teraz strącony zostałeś do Otchłani, w fundamenty ziemi!” Którzy cię ujrzą, zadziwią się i powiedzą o tobie: „Czyż to nie ten człowiek, który trząsł ziemią, obalał królów, który świat cały zamieniał w pustynię, a grody jego obracał w perzynę, który jeńców nie zwalniał do ich domu?” Wszyscy królowie narodów spoczywają z chwałą, każdy w swoim grobowcu. A tyś porzucony będziesz w górach jak martwy obrzydliwy, otoczony licznymi martwymi, przebitymi mieczem, zstępującymi do Otchłani! Szata zamoczona w krwi nie będzie czysta, tak i ty nie będziesz czysty, bowiem zniszczyłeś ziemię moją i poraziłeś lud mój, nie będziesz więc trwał na wieczny czas.

Na litii stichery Cypriana. Ton 1:

Duchowych mocy arcystratedzy, stojący bez przerwy przed tronem Władcy, módlcie się do Pana, aby pokój dał światu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Arseniusza: **W**ódz wyższych mocy, Michał przełożony Bożych zastępów, dzisiaj wzywa nas na święto, który zawsze z nami przebywa i zachowuje nas od wszelkich ataków diabła. Przyjdźcie przeto miłośnicy świąt, miłujący Chrystusa, wzięwszy kwiaty chwały, czystymi zamysłami i sumieniem niezachwianym, uczcijmy święto archaniołów, bowiem oni nieustannie stoją przed Bogiem i śpiewając trójświętą pieśń modlą się o zbawienie dusz naszych.

Ton 2. Studyty: **N**iematerialna naturo, mocy duchowych wodzowie i trójśłoneczną chwałą oświeceni, światłość dający światu arcystratedzy, nieustannie śpiewacie pieśń trójświętą, przeto módlcie się o zbawienie dusz naszych.

Arseniusza: **O**taczając niematerialny tron, duchowe istoty, Boże i bezcielesne, trójświętą pieśń Władcy Bogu płomiennymi ustami śpiewacie: Święty Boże, Ojciec niemający początku. Święty Mocny, Synu współniemający początku. Święty Nieśmiertelny, jednoistotny Duchu, sławiony wspólnie z Ojcem i Synem.

Anatoliosa: **B**ezpielesnymi wargami i duchowymi ustami anielskie zastępy nieustanny śpiew przynoszą Twego niedostępnemu Bóstwu, Panie, i rozumy czyste i słudzy Twojej chwały sławią Ciebie, Panie, z nimi Michał bezcielesny i Gabriel bardzo upiękaszony, wodzowie wyższych mocy, arcystratedzy aniołów, gośćmi naszymi dzisiaj jesteście, pieśni nad pieśniami nakazując nam śpiewać

niedostępnej chwale Twojej, Przyjacielu człowieka, do której módlcie się nieustannie za dusze nasze.

Chwała. Ton 4: Ognistymi wargami śpiewają Tobie cherubini, Chryste Boże, bezcielesnymi ustami bez przerwy sławi Ciebie chór archaniołów. Michał, arcystrateg wyższych mocy, zwycięską pieśń nieustannie przynosi chwale Twojej. On dzisiaj oświeca nas na uroczyste święto, aby godnie w psalmach oddawać chwałę trójświętą zniszczalnymi wargami, albowiem wszystko napęlnia się chwałą Twoją i dajesz światu wielkie miłosierdzie.

I teraz. Jerzego z Nikomedii: Dzisiaj Bogurodzica, świątynia ogarniająca Boga, zostaje przyprawiona do świątyni Pańskiej i przyjęta przez arcykapłana Zachariasza. Dzisiaj raduje się Święte Świętych i uroczyście świętuje chór aniołów. Z nimi i my świętując dzisiaj, zawołajmy z Gabrielem: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą, pełen wielkiego miłosierdzia.

Na stichownie stichery, ton 1:

Prosomion: **Niebieskich zastępów.**

Aniołów na ziemi czcząc, zasiadającemu na tronie chwały Bogu zaśpiewajmy pieśń: Święty jesteś, Ojczy niebiański, Święty jesteś, zawsze współbędące Słowo, Święty jesteś także Duchu Najświętszy.

Stichos: Czynisz posłańcami swymi duchy i sługami swymi płomienie ognia.

Niebiańskim zastępom przodując w odwadze wielkiej i stojąc w chwale przed tronem budzącym bojaźń, świadku rzeczy niewypowiedzianych, wybaw nas, prosimy, Michale arcystrategu, będących w nieszczęściach i kłopotach, modlitwami Twoimi.

Stichos: Chwalcie Go wszyscy aniołowie Jego, chwalcie Go, wszystkie moce Jego.

Pierwszy z bezcielesnych aniołów i służy Bożej Światłości, który widzisz rzeczy tajemne, wybaw nas, Michale arcystrategu, pobożnie czczących Ciebie i śpiewających z wiarą Trójcy.

Chwała, i teraz. Ton 8. Jana Mnicha: Jako wódz zastępów i zwycięzca, i aniołów naczelnym wódz, arcystrategu, z wszelkiego utrapienia i kłopotu, słabości i okropnych grzechów wyzwól tych, którzy z wiarą śpiewają i modlą się do Ciebie, widząc Ciebie niematerialnie jako niematerialnego, oświecanego niedostępną Światłością chwały Władcy, On bowiem z przyjaźni do człowieka ciało ze względu na nas przyjął z Dziewicy, pragnąc zbawić ludzkość.

Troparion, ton 4: Wojsk niebieskich arcystratedzy, prosimy Was nieustannie, my niegodni, abyście nas osłonili cieniem skrzydeł niematerialnej Waszej chwały, zachowując nas usilnie modlących się i wołających: Z nieszczęść wybawcie nas, wodzowie niebieskich mocy (dwa razy).

Bogurodzico Dziewico, raduj się (jeden raz).

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan, troparion święta. Chwała, i teraz. Teotokion:**

Od wieków ukryta i aniołom nieznaną tajemnicą, przez Ciebie, Bogurodzico, będącym na ziemi objawił się Bóg wcielony w niepomieszanym

zjednoczeniu i krzyż dobrowolnie dla nas przyjął, aby wskrzesiwszy pierwszego stworzonego zbawić od śmierci dusze nasze.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 1:

Prosomion: **Grób Twój.**

Zawsze stojąc przed budzącym bojaźń tronem i świetlistymi zorzami trójsłonecznego Bóstwa oświeceni, oświećcie nas, odpędzając mrok grzechów, obchodzących radośnie wasze święto, i gorliwie módlcie się o wybawienie nas z nieszczęść, świetliści orędownicy.

Chwała. Chór anielski mając Bożego arcystratega Michała wraz z Nim przynosi śpiew Świętej Trójcy, z niebytu bowiem Stwórcy wszystkiego słowem wyprowadził zastępy ognistych wojsk.

I teraz. Teotokion: Nadziejo chrześcijan, najświętsza Dziewico, módl się nieustannie do Boga, którego zrodziłaś w sposób przewyższający rozum i słowa, za tych, którzy śpiewają Tobie, aby dać odpuszczenie grzechów nam wszystkim i poprawę życia, z wiarą i miłością zawsze sławiących Ciebie.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 2:

Prosomion: **Gdy do grobu zstąpiłeś.**

Pośród pułków anielskich naczelnym okazałeś się, Michale arcystrategu, módl się nieustannie do Najwyższego Króla, aby zrzucił pychę prześladowców na ziemi, a jako mający odwagę przed tronem ognistym, módl się nieustannie za nami, sługami Twoimi.

Chwała. Cherubini i serafini, wielooczne archaniołów sług wojska, z panowaniami trony, księstwa, aniołowie, moce i potęgi, modlą się do Stwórcy naszego i Boga, i Władcy, abyś nie odrzucił błagania grzesznych ludzi, wielce miłosierny.

I teraz. Teotokion: Dziewico nieskalana, która nadprzyrodzonego Boga zrodziłaś, módl się nieustannie z bezcielesnymi do Niego, aby dał nam przed końcem życia odpuszczenie grzechów i poprawę, z wiarą i miłością śpiewającym Tobie, jedyna sławiona przez wszystkich.

Po polijejeju katzyma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Niebieskich zastępów wodzu, godny słuگو chwały Bożej, z polecenia Stwórcy Twego jesteś chrześcijan orędownikiem zbawiennym, niematerialną Twoją chwałą mieszkańców ziemi obserwując, przeto godnie wszyscy sławimy Ciebie, śpiewając dzisiaj Twojemu Bożemu świętu, Michale arcystrategu, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością święty Twój tryumf.

Chwała. Ton 4: Anielskie zastępy z bojaźnią stoją przed tronem Twoim, Władco Chryste Boże i stamtąd zorzami zawsze oświeceni, bez przerwy śpiewają zwycięską pieśń, przeto dla ich świętych modlitw daj pokój światu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

I teraz. Teotokion: Czysta, nieskalana i nieznająca męża Dziewico Matko, która jedyna przedwiecznego Syna i Słowo Boże w czasie zrodziłaś, módl się do

Niego z bezcielesnymi czcigodnymi mocami, aby dał nam oczyszczenie grzechów i wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Czynisz posłańcami swymi duchy,* i sługami swymi płomienie ognia. **Stichos:** **Błogosław, duszo moja, Pana, Panie Boże mój, jesteś bardzo wywyższony. Wszystko, co oddycha.**

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 52 (13, 24-30. 36-43).

Mówi Pan tę przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na roli swojej. Lecz gdy ludzie spali, przyszedł nieprzyjaciel jego, nasiał kąkol między pszenicę i odszedł. A gdy zboże wyrosło i wypuściło kłosa, wtedy pojawił się i kąkol. Słudzy gospodarza przyszli i zapytali go: „Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na roli swojej? Skąd więc wziął się na niej kąkol?” Odpowiedział im: „Nieprzyjazny człowiek to uczynił”. Rzekli mu słudzy: „Chcesz więc, żebyśmy poszli i zebrali go?” A on im odrzekł: „Nie, byście zbierając kąkol nie wyrwali razem z nim i pszenicy. Pozwólcie obojgu rósć aż do żniwa, a w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw kąkol i powiążcie go w snopki na spalenie, pszenicę zaś zwieźcie do spichlerza mego”». I przystąpili do Niego uczniowie Jego, mówiąc: «Wyjaśnij nam przypowieść o kąkolu!» On zaś odpowiadając rzekł im: «Tym, który sieje dobre nasienie, jest Syn Człowieczy. Rolą jest świat, dobrym nasieniem są synowie królestwa, kąkołem zaś synowie Złego. Nieprzyjacielem, który posiał kąkol, jest diabeł, żniwem jest koniec świata, a żeńcami są aniołowie. Jak więc zbiera się kąkol i spala ogniem, tak będzie przy końcu świata. Syn Człowieczy pośle aniołów swoich i zbiorą z królestwa Jego wszystkie zgorszenia i tych, którzy czynią nieprawość, i wrzucą ich w piec ognisty; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Wtedy sprawiedliwi zajaśnieją jak słońce w królestwie Ojca ich. Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha!»

Chwała. Dla modlitw Archaniołów, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

I teraz. Dla modlitw Bogurodzicy, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

Po Psalmie 50 stichera, ton 6:

Aniołowie Twoi, Chryste, przed Tronem Majestatu w bojaźni stoją i Twoją Światłością zawsze oświeceni, na wysokościach śpiewacy Twoi i Wielkiej Rady słudzy, przez Ciebie posyłani dają oświecenie duszom naszym.

Kanon Bogurodzicy,

napisany w Oktoechosie, ton 8: **Śpiewajmy Panu, który przeprowadził lud swój.**

Także dwa kanony bezcielesnym.

Kanon, mający akrostych: **Świętujmy, mądrzy w Bogu, chwałę zgromadzenia bezcielesnych.**

Poemat Jana Mnicha. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: **Pieśń zaśpiewajmy, ludzie, cudownemu Bogu naszemu, który wyzwolił Izrael z niewoli, pieśń zwycięską śpiewając i wołając: Śpiewamy Tobie, jednemu Władcy.**

Wszyscy zaśpiewajmy, wierni, rządzącej wszystkim wodzami zastępów niematerialnych aniołów, Trójcy niestworzonej, wołając: Święty, Święty, Święty jesteś, Boże wszechwładny.

Przed stworzeniami stworzyłeś naturę bezcielesną aniołów, Stwórco, otaczającą przeczysty Twój ołtarz i wołający do Ciebie: Święty, Święty, Święty jesteś, Boże wszechwładny.

Raduj się, Gabrielu, który widziałeś tajemnicę wcielenia Boga, a także Michale, zastępów niematerialnych wodzu, nieustannie wołający: Święty, Święty, Święty jesteś, Boże wszechwładny.

Teotokion: Drzę przed tajemnicą Twojej łaskowości, Chryste, albowiem będąc z natury Bogiem zechciałeś urodzić się z Dziewicy, aby zbawić świat z niewoli wroga.

Inny kanon. Poemat Jana Mnicha. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pograżyła niegdyś w morzu łaska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Przyjdźcie, wysławmy w pieśniach jako sługi Boże rozumowe bezcielesnych zastępów chóry, nieustannie modłące się o nasze zbawienie i radujące się z pokuty naszej.

Aniołów wodzowie wybrani i zastępów przywódcy, bezcielesne rozумы dzisiaj podnoszą na skutecznienie święta świetlistej ich pamięci, a z nimi współradują się ludzie, przynosząc śpiew Trójcy.

Rozradujmy się dzisiaj z aniołami, ludzie, w duchowej radości, Gabriel bowiem znowu teraz zwiastuje Kościołów zjednoczenie i zrzucenie wszelkiej wrogiej herezji, ku pamięci arcystrategów.

Teotokion: Rodzisz Będącego ponad naturą, Przczysta, wcielone w Ciebie Ojca Słowo przez Ducha Świętego, w dwóch naturach i pragnieniach, a w Hipostazie niezmienniej jednej, której postać całujemy.

Katabasja: Otworzę me usta i napelnę się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Pieśń 3

Hirmos: Bojaźń Twoją, Panie, daj sercom sług Twoich, i bądź nam umocnieniem, Ciebie w prawdzie przyzywającym.

Mocą ustanowiłeś nieśmiertelnych możnych, spełniających najświętszą wolę Twoją, zawsze stojąc przed Tobą na wysokościach.

Dopuszczonych do tajemnic Twego wcielenia i czcigodnego powstania, aniołów wodzów modlitwy przyjmij, Chryste, za nami zanoszone.

Aniołów stróżów postawiłeś przy ludziach jako łaskawy, okazawszy ich sługami zbawienia Twoich wybrańców, Chryste.

Teotokion: Niewypowiedzianie poczęłaś Pana i Zbawcę, Oblubienico Boża, który wybawia z nieszczęść nas, Ciebie zaiste przyzywających.

Inny kanon.

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Z aniołów pierwszym i Trójcy Światłości wtórą okazałeś się nam Michale wodzu, z wiarą sławiącym Ciebie.

Zorzą Bożej łaski Gabriel z wiarą nappełnił całą ziemię, głosząc przyjście Boga w ciełe.

Zawsze opiewana i świetlista dwójco niematerialna, z wiarą sprawujących pamięć Waszą okażcie pełnymi Bożej Światłości.

Teotokion: Opiewał Izajasz Twoje rozum przewyższające zrodzenie, Czysta, śpiewam i ja, abym jak On otrzymał oczyszczenie.

Katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: Nakazane.

Niebieskich zastępów wodzowie, stojący przed tronem budzącej bojaźń Bożej chwały, arcystratedzy Michale i Gabrielu, przywódcy aniołów, z wszystkimi bezcielesnymi, o słudzy Władcy, módlcie się nieustannie za świat, wyprasząc odpuszczenie grzechów naszych, abyśmy znaleźli miłosierdzie i łaskę w dniu Sądu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przez Boga łaską otoczona, czysta, błogosławiona, módl się nieustannie z wyższymi mocami, archaniołami i wszystkimi bezcielesnymi do zrodzonego z Ciebie z wielkiej łaskowości, aby dał nam przed końcem miłosiernie odpuszczenie grzechów i poprawę życia, abyśmy znaleźli miłosierdzie.

Pieśń 4

Hirmos: Wsiadłeś na konie, na apostołów Twoich, Panie, i wzięłeś w swe ręce ich uzdy, i zbawieniem była jazda Twoja dla śpiewających z wiarą: Chwała mocy Twojej, Panie.

Wsiadłeś na aniołów jak na konie, Przyjacielu człowieka, i wzięłeś w rękę Twoją uzdy ich, i zbawieniem była jazda Twoja dla nieustannie wołających: Chwała mocy Twojej, Panie.

Okrywa anioły chwała Twoja, Przyjacielu człowieka, i krańce ziemi napęlnia Twoją Bożą chwałą, niemający początku, z Nimi wołającymi do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Wyszedłeś, Szczodry, na zbawienie ludu Twego, Chryste, wzywając przyjaciół mocy Twojej i radością było przyjście Twoje dla śpiewających Tobie z wiarą: Chwała mocy Twojej, Panie.

Teotokion: Dziewicą i Matką okazałaś się w nadprzyrodzony sposób, Najczystsza, albowiem Boga i zarazem człowieka Chrystusa zrodziłaś, do którego z bojaźnią wołają zastępy aniołów: Chwała mocy Twojej, Panie.

Inny kanon.

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś łona Ojca i nawiedzileś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

W Jerycho arcystrateg mocy Pańskiej objawił się dawno temu walczącemu Jozuemu synowi Nuna, pomagając w walce i zwycięstwie, wielki Michał, wódz bezcielesnych, od którego przyjąwszy moc sługa Pański włócznie zniewolił wrogów.

Niegdyś wódz bezcielesnych mocy, Gabriel wielki i Boży prawdziwie archanioł, objawił się, głosząc dziecku zrodzenie Zachariaszowi kapłanowi, przeto zrodzony Jan Ojcu swemu głos utracony przywraca.

Dzisiaj radują się radością wszystkie krańce ziemi, świętując czcigodną pamięć archaniołów Twoich, Boże, Michała Bożego i Gabriela mądrego w Bogu, a razem z Nimi raduje się cały zastęp aniołów, albowiem świat zachowany jest przez ich opiekę.

Teotokion: Jedyna czysta pozostałaś także po zrodzeniu, jedyna też okazałaś się niezamężna mlekiem karmiącą prawdziwe Słowo Ojca, które z Ducha Świętego przyjęło postać sługi, według nas, którego Bóstwo czcząc, podobieństwo postaci wielbimy.

Pieśń 5

Hirmos: Z nocy niewiedzy zawsze błędzącego po drogach zgubnych dla duszy, Światłością rozumu Twego, Panie, skieruj mnie na ścieżki przykazań Twoich.

Niezwrotnym pragnieniem zawsze ku wysokości, ku Tobie, Chryste, wznosząc się, ostatniemu pragnieniu wszystkich, moce anielskie nieustannie Ciebie sławią.

Ty moce duchowe z natury niezniszczalną łaską Twoją, Chryste, skierowałeś do opiewania majestatu Twego, aniołów Twoich i tych, których stworzyłeś na obraz, Niezglębiony.

Ty nieskłonny ku gorszemu zachowałeś zbliżające się do Ciebie sługi Twoje, albowiem Ty jesteś źródłem łaski i dobrze czynisz godnie Tobie służącym.

Teotokion: Obumarłą duszę moją przez obmierzłe żądze ożyw, Nieskalana, która zrodziłaś stróża Życia, i skieruj ku ścieżce wiecznego oraz błogosławionego życia.

Inny kanon.

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Nie poddał się dawno temu Bożym niewypowiedzianym cudom mag Balaam, przeto na bezdrożu anioł zjawił się jego oślicy, straszliwie oskarżył i zwierzę mówiącym okazał, zmieniając poznanie natury.

Gdy Piotr został schwytany i przebywał w więzieniu, zjawił się anioł Boży, wybawiając Go z rąk Heroda, więzów i śmierci, przeto przyjdźcie wszyscy, uczcijmy mądrych archaniołów jako Bożych stróżów dusz.

Spiski wojenne aniołowie, archaniołowie, Boże moce, herezje kościelne i wszystkie zgorszenia rozwiążcie modlitwami Waszymi, zawsze zanoszonymi do Boga, i nas w pokoju zachowajcie.

Teotokion: W dwóch naturach znam Ciebie jako jedyne Boga stworzeń, w dwóch wolach i pragnieniach, będącego bez pomieszania Syna Bożego, który z niewiasty ciało przyjął, a Jej obraz czcimy na deskach.

Pieśń 6

Hirmos: Jonasza w wielorybie jednego umieściłeś, Panie, mnie zaś związanego sieciami wraźmi jak jego wybaw ze zniszczenia.

Wspaniale z niebytu słowem Twoim, Panie, powołałeś natury niebieskich nieśmiertelnych zastępów, czyniąc je pełnymi Światłości.

Jesteście czcigodnymi znawcami tajemnic Bożych, bezcieleśni, obywatele nieba i Bożego przybytku, godnie służycie Stwórcy.

Rozumne zastępy bezcielesnych Ciebie, Synu Boży przedwieczny, sławią nieustannie i wysławiają jako Stwórcę i Twórcę wszystkich.

Teotokion: Z Ojcem na wysokościach odwiecznie zasiadającego stałaś się godną w objęciach Twoich nosić, Przczysta, którego ubłagaj, aby był miłosierny dla sług Twoich.

Inny kanon.

Hirmos: Oczyść mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawołałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Jako ogień i płomień, i światłość są bezcieleśni, niech więc przez materialne zniszczalne rozумы głoszeni, zniszczalnymi ustami z bojaźnią uczczeni zostaną w pieśniach bezcieleśni.

Umartwcie burze żądź, archaniołowie, i uciszcie wraz z nią wszystkie ataki na wiarę, będąc ognistymi arcystrategami Świętej Trójcy.

Archaniołowie Boży, wodzowie bezcielesnych, orędownictwem Waszym zachowajcie nas od wszelkich herezji, Michale wodzu i Gabrielu, arcystratedzy.

Teotokion: Z łona przyszedłeś dobrowolnie, wcielony w nieznaną męża, bezcielesnym będąc jako Bóg, Chryste, a noszącym ciało jako człowiek, którego podobieństwa wizerunek czcimy, wierni.

Kontakion, ton 2: Arcystratedzy Boży, słudzy Chwały Bożej, przywódcy aniołów i opiekunowie ludzi, módlcie się o rzeczy pożyteczne dla nas i o wielkie miłosierdzie, jako wielcy wodzowie niebiescy.

Ikos: Powiedziałeś, Przyjacielu człowieka, w Piśmie Twoim, że mnóstwo aniołów raduje się na niebiosach z jednego pokutującego człowieka, Nieśmiertelny, przeto my, w nieprawościach grzeszący, jedyny znawco serc, odważamy się błagać Ciebie jako miłosiernego, abys ulitował się i zesłał nam niegodnym rozrzewnienie, Władco, dając nam przebaczenie, bowiem za wszystkich nas modlą się do Ciebie arcystratedzy bezcielesnych.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Światłem okazałeś, Szczodry, aniołów Twoich niematerialną naturę, niewypowiedzianą Światłością napelnianych nieustannie i wołających: Błogosławiony jesteś, Boże, na wieki.

Ten, przed którym stoją nieustannie służące miriady aniołów, nie mogąc znieść widoku oblicza Jego, wołają: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Słowem Twoim Hipostatycznym anielską naturę stworzyłeś, oświeciwszy Bożym Duchem i nauczyłeś Tróję błogosławić na wieki, Boże.

Triadikon: Trzy bowiem rozumne Hipostazy, nieopisaną sławimy Istotę, Ojca i Słowo z Duchem, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Dzieci żydowskie w Babilonie niegdyś wiarą w Tróję płomień w piecu zdeptały,

śpiewając: **Ojców Boże, błogosławiony jesteś.**

Z chórami bezcielesnych także rodzaj ludzki niech przyjdzie pokłonić się w tym wślawionym przez Boga dniu, sprawując pamięć mądrych archaniołów Chrystusowych i śpiewając: Święty, Święty, Święty Boże ojców naszych.

Jak lubiący wędrowców dawno temu Abraham widzący Boga i Lot sławny, gościli aniołów i znaleźli wspólnotę z aniołami, wołając: Święty, Święty, Święty Boże ojców naszych.

Manoachowi odważnemu i Tobiaszowi mądrym zjawili się aniołowie nagradzający życie godne, i dzieciom będącym niegdyś w piecu ognistym anioł wygasił płomień.

Teotokion: **C**ałą naszą naturę z Dziewicy przyjąłeś bez zmiany, Jezu, mając dwie natury w jednej Hipostazie, Ojcowsko Ciebie głosimy, którego i przedstawienie z wiarą czcimy.

Pieśń 8

Hirmos: **N**a górze świętej wysławieniem w krzewie ognistym Mojżeszowi tajemnicę Dziewicy objawiającemu, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Naśladujmy życie aniołów i myśli skierujmy na wysokości, i z Nimi niematerialnie zaśpiewajmy Panu, śpiewając i wywyższając na wszystkie wieki.

Uczestnicy radości niebieskiej, stoicie wokół tronu chwały, wokół Boga zawsze obracacie się aniołowie, śpiewając i wywyższając Go na wszystkie wieki.

Tworzącej płomień niematerialnego ognia i czyniącej swymi posłańcami duchów Trójcy nieustannie służą na wysokościach aniołowie, kłaniają się i wysławiają na wszystkie wieki.

Teotokion: **T**ego, przed którym na niebiosach stoją z drżeniem miriady aniołów i archaniołów, Ty stałaś się godną nosić w objęciach, Bogurodzico, módl się o zbawienie wysławiających Go na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: **S**iedmiokroć rozpalil piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wodzem aniołów jest Michał archanioł, ale wraz z Nim sławiony jest świetlisty znawca łaski i Dziewicy pośrednik, czcigodny wojewoda bezcielesnych, Gabriel, godnie ogłaszający radość śpiewającym: Ludzie, wywyższajcie Chrystusa na wszystkie wieki.

Anielskie zastępy w różnorodnej postaci ujrzał Ezechiel i głosił je, a wśród nich sześcioskrzydli serafini stoją i cherubini wieloocy otaczają, z nimi zaś archaniołowie widział jaśniejących, którzy Chrystusa wysławiają na wszystkie wieki.

Jakże straszliwe nadejście drugiego przyjścia Twego Daniel czyniąc jawnym, głosił, że trony zostaną postawione i Starodawny zasiądzie, miriady aniołów wprowadzając, z bojaźnią stojące przed Nim i niemilkącymi głosami śpiewające Trójcy na wszystkie wieki.

Teotokion: **O**jcju i Duchowi współistotne Słowo, dobrowolnie objawione i nam z Dziewicy podobne, nie pomieszawszy dwóch natur w budzącym bojaźń

połączeniu, jeden bowiem i ten sam w obu objawia się, w dwóch naturach i jednej Hipostazie, którego podobieństwa ikonie teraz kłaniamy się.

Pieśń 9

Hirmos: Przekroczyłaś prawa natury poczynając Stwórcę i Pana, stałaś się dla świata bramą zbawienia, przeto Ciebie, Bogurodzico, nieustannie wielbimy.

Ciebie, który w niewypowiedziany sposób niebo z ziemią połączyłeś, Chryste, i jeden uczyniłeś Kościół aniołów i ludzi, nieustannie wielbimy.

Aniołowie i archaniołowie, trony, księstwa i panowania, potęgi i cnoty, cherubiny i serafiny, módlcie się z Bogurodzicą za świat.

Wszystkich orędownikami okazujecie się, Michale z Gabrielem, nawiedźcie z miłością czczących świętecznie pamięć Waszą i z wiarą śpiewających: Wybawcie nas z wszelkich nieszczęść.

Teotokion: Raduj się, święta Oblubienico Boża. Raduj się, która Światłość świata zrodziłaś wiernym. Raduj się, murze obronny i opieko wszystkich nas, módl się nieustannie za nami do Boga jako łaskawcy.

Inny kanon.

Hirmos: Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z bezcielesnymi chórami Ciebie uwielbiając.

Chorych i żeglujących oraz będących w kłopotach, ku zbawieniu obrońcami okazaliście się, pierwsi z bezcielesnych, Michale i Gabrielu.

Z mocami i tronami Bożymi radując się jako wojewoda anielski i znawca tajemnic Bożych, módl się za nami do Zbawcy, Gabrielu.

Jako stróże świata i Kościoła, wodzowie wyższych mocy, ubłagajcie za nami Zbawcę.

Teotokion: Zgodnie sławimy Ciebie, Bogurodzico, albowiem z żądź i nieszczęść wybawiasz nas, i spełniasz nasze prośby ku dobremu.

Fotagogikon: Arcystrategu ognistych sług, orędownictwo od Ojca przyjąłeś za światem, Michale, przeto i jaśnienie Chwały Jego posiadasz, stojąc przed najczcigodniejszym tronem jako pierwszy z niematerialnych zastępów.

Chwała. Niematerialnych mocy, archaniołów i aniołów, księstw i tronów, i potęg orędownik przez Bogiem nieustanny, arcystrategu Boży, Michale przesławny, stoisz bowiem przed straszliwym tronem, otocz opieką, zachowaj i wybaw wszystkich, którzy z wiarą czczą Ciebie jako orędownika świata.

I teraz. Teotokion: Czcigodniejszą jesteś od sławnych cherubinów i serafinów, opiewana przez wszystkich, sławniejsza bez porównania od budzących bojaźń mocy, bardziej święta od wszystkich aniołów, Przczysta, bowiem Stwórcę wszystkich w ciebie zrodziłaś w niewypowiedziany sposób, Bogurodzico, do którego módl się, aby sługom Twoim dał odpuszczenie grzechów.

Na stichownej stichery, ton 1:

Prosomion: Niebieskich zastępów.

Niebieskich zastępów wodza i będących na ziemi ludzi możnego orędownika, stróża i wybawiciela, opiewamy z wiarą Ciebie, Michale arcystrategu, módl się, abyśmy zostali wybawieni z wszelkich zaraźliwych chorób.

Jako wódz wyższych Bożych mocy, dzisiaj wzywasz chóry ludzi, aby wraz z aniołami urządzili jedno świetliste święto ku ich czci i razem zaśpiewali Bogu trójświętą pieśń.

Pod cień Bożych Twoich skrzydeł przybiegamy z wiarą, Michale, Boży rozumie, zachowaj i otaczaj nas opieką przez całe życie, a w budzącej bojaźń godzinie śmierci, archaniele, Ty stań przy nas jako pomocnik, wszystkim nam przychylny.

Ton 4: Efrema z Karii: Trójślonecznymi promieniami Bożej światłości ocieniani arcystratedzy, oświecacie zastępy niematerialnych, podobnie jak światłości białą szatę pokazując na wysokościach, ogniem oświeceni Bóstwa w świecie niedostępnym, przeto trójświętą pieśń płomiennymi wargami nieustannie śpiewacie: Święty, Święty, Święty jesteś Boże nasz, chwała Tobie.

Chwała. Ton 5: Gdzie ocienia łaska Twoja, archaniele, stamtąd przepędzana jest moc diabła, nie znosi bowiem widoku Światłości Twojej upadły Lucyfer, przeto błagamy Ciebie, abyś ogniste jego strzały, na nas kierowane, wygasił orędownictwem Twoim, wybawiając nas z jego pokus, chwalebny arcystrategu Michale.

I teraz. Teotokion: Błogosławimy Ciebie, Bogurodzico Dziewico, i sławimy Ciebie godnie, wierni, grodzie niezachwiany, murze niezdobyty, orędowniczko zdecydowano i ucieczko dusz naszych.

Wielka doksologia.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa i z pierwszego kanonu pieśń trzecia oraz z drugiego kanonu pieśń szósta.

Prokimenon, ton 4: Czynisz posłańcami swymi duchy,* i sługami swymi płomienie ognia.
Stichos: Błogosław, duszo moja, Pana, Panie Boże mój, jesteś bardzo wywyższony.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków, perykopa 305 (2, 2-10).

Bracia, jeśli objawiona przez aniołów mowa była mocna, a wszelkie przekroczenie i nieposłuszeństwo otrzymało słuszną zapłatę, jakże my unikniemy kary, jeśli nie będziemy się troszczyć o tak wielkie zbawienie? Było ono głoszone na początku przez Pana, a umocnione u nas przez tych, którzy je słyszeli. Bóg zaś uwierzytelnił je cudami, znakami przedziwnymi, różnorodnymi mocami i udzielaniem Ducha Świętego według swej woli. Nie aniołom bowiem poddał przyszły świat, o którym mówimy. Ktoś to na pewnym miejscu stwierdził uroczyście, mówiąc: Czym jest człowiek, że pamiętasz o nim, albo syn człowieczy, że się troszczysz o niego; mało co mniejszym uczyniłeś go od aniołów, chwałą i czią go uwieńczyłeś. Wszystko poddałeś pod jego stopy. Ponieważ zaś poddał Mu wszystko, nic nie zostawił nie poddanego Jemu. Teraz wszakże nie widzimy jeszcze, aby wszystko było Mu poddane. Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czią ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał śmierci. Przysłało bowiem Temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko, który wielu synów do chwały doprowadza, aby przewodnika ich zbawienia udoskonalił przez cierpienie

Alleluja, ton 2: Chwalcie Pana wszyscy aniołowie Jego, chwalcie Go, wszystkie moce Jego.
Stichos: Albowiem On rzekł i stały się, On nakazał i zostały stworzone.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 51 (10, 17-21).

Mówi Pan swoim uczniom: «Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi. Lecz kto Mną gardzi, gardzi Tym, który Mnie posłał». Wróciło siedemdziesięciu z radością, mówiąc: «Panie, przez wzgląd na imię Twoje, złe duchy poddają się nam». Rzekł więc do nich: «Widziałem szatana, spadającego z nieba jak błyskawica. Oto daję wam władzę stąpania po węzach i skorpionach, i po całej potędze przeciwnika, a nic wam nie zaszkodzi. Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że imiona wasze zapisane są na niebiosach». W tej godzinie Jezus rozradował się w Duchu i rzekł: «Wyznaję Ciebie, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je maluczkiemu. Tak, Ojcze, gdyż takie było upodobanie Twoje».

Koinonikon: Czynisz posłańcami swymi duchy i sługami swymi płomienie ognia. Alleluja.

